



A tak chodte, čítajte učeníkmi všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V tomto čísle nájdete ...

Naša spása leží v rukách Ježiša Krista
str. 1

Svedectvo viery
Athina
Giannakopoulos
str. 1
... pokračovanie na str. 2

KRISTUS JE ÚTOČISKOM ČLOVEKA
str. 1
... pokračovanie na str. 2

Náš Spasiteľ
Ježiš Kristus sa narodil ...
na str. 2

Ježiš Kristus nás žiada, aby sme pozdvihli svoje oči
str. 3

Každý z nás dá Bohu počť
str. 3

BOH MILUJE HRIEŠNIKA
str. 3

Čo hovorí Božie Slovo: ŽE VŠETCI LUDIA BUDÚ SPASENÍ
str. 4

Kresťanstvo a veda: Stres a liek naňho (časť 1.)
str. 4

Naša spása leží v rukách Ježiša Krista

Všetci ľudia hľadajú útechu, liečbu a nakoniec spásu. Hľadajú niekoho silného a mocného; niekoho, kto ich môže spasiť. Uisťujem vás, že to isté sa stalo i mne. Snažil som sa nájsť nejakého úžasného človeka, ktorý by bol schopný vyriešiť všetky moje problémy, vyliečiť moje choroby a nakoniec ma zachrániť. Všetci budeme súhlasiť, že nikto medzi ľuďmi nie je schopný ponúknuť spásu. V žiadnej osobe sme nenašli spásu ani útechu. Ale prečo to tak je? Jednoducho preto, lebo človek nemôže zachrániť iného človeka, keďže on sám má potrebu spásy. Ak by bol schopný zachrániť, najskôr by spasil sám seba. Keď sa loď potápa, kapitán by mal na pasažierov kričať: „Opustite loď! Každý za seba!“ Všetci skočia do mora a bojujú proti vlnám, aby zostali nažive a dostali sa k brehu. Iba v prípade, že sa objaví záchranný čln, začnú dúfať, volajú o pomoc a nakoniec sú zachránení. Na tejto zemi všetci ľudia žijú v hriechu, utrpení a mukách. **Kto ich môže zachrániť?** Nikto. My všetci potrebujeme Spasiteľa. Spasiteľ prišiel. Je to Ježiš Kristus. Nie je to človek,

ktorý oľutoval hriechy a stal sa svätým tak, ako apoštol i svätí. On je Boh, ktorý na seba vzal podobu človeka a prišiel medzi nás, aby nám priniesol skutočnú Božiu lásku a pripravil nás na večné kráľovstvo, očisťujúc nás od hriechov svojou vlastnou krvou vyliatou na kríži, meniac našu osobnosť a dajúc nám nové telo, ktoré je neporušiteľné a nesmrteľné. Mnohí sa snažili spasiť ľudstvo pred zlom, ktoré ho mučilo. Zachrániť ho pred vojnami a vzájomným zabíjaním sa, pred chudobou a hladom, chorobami a utrpením, ale nanešťastie neuspeli. Dôkladným prieskumom sa ubezpečíme, že všetky tieto veci sa ešte zhoršili. Vojny, vzájomné zabíjanie a teroristické činy, choroby, hlad a bieda sa rozmnožili. Spoločnosť národov zlyhala a skončila v druhej svetovej vojne. Bola založená Organizácia spojených národov a zaznamenala úplné zlyhanie vo všetkých oblastiach.

Kde stojíme dnes? Žijeme vo svete, kde **„zmŕtvujú ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko pride na svet.“** (Lukáš 21. 26) Viete, ktorí sú najbohatší ľudia na svete? Ja nie; a ani by ma nenapadlo to zisťovať. Ktokoľvek to je, je mi ich ľúto, pretože zatiaľ, čo majú dostatok majetku, ktorý im vydrží tak na 500 rokov, nemôžu sa dožiť ani 100 rokov. Sto rokov plných depresie, stresu, strachu

a nočných mor. A nakoniec? Smrť. Sto rokov trávených v putách hriechu, prefíkanosti, zla a korupcie. Roky, ktoré aj keď sú plné biedy, utekajú veľmi rýchlo. Ježiš Kristus kázal evanjelium, to jest Božie správy človeku: **„Môžeš byť spasený.“** **„Môžeš byť spasený pred všetkým a mať dobrý sľub šťastného konca. Pretože večný život sa začína vo chvíli, keď uveríš a prijmeš svojho Spasiteľa, Ježiša Krista.“** Veľké šťastie, požehnaná nádej, oživenie tela a duše. Srdce človeka sa naplní láskou, radosťou a pokojom. Má nádej v každej ťažkej chvíli vo svojom živote, pretože Ježiš Kristus je vzkriesený a sleduje každý krok v jeho živote. Počúva jeho modlitby a odpovedá na jeho prosby.

Tesne predtým, než Pán odišiel z tejto zeme, povedal: **„Všetko, za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom mene, dá vám.“** **„Proste, a bude vám dané; hľadajte a nájdete; klopte, a otvorí sa vám; lebo každý, kto prosí, berie; kto hľadá, nachádza, a tomu, kto klope, sa otvorí.“** (Matúš 7.7-8) Spása patrí výlučne len Ježišovi Kristovi. **„A nieto v inom nikom spasenia, lebo ani nieto iného mena pod nebom, ktoré by bolo bývalo dané niekomu medzi ľuďmi, v ktorom by sme mali byť spasení.“** (Skutky 4.12)

Svedectvo viery



„My milujeme jeho, preto že On prvý miloval nás.“ (1. Jánov 4. 19)

Tento mesiac nám poskytne svoje svedectvo o Kristovi naša sestra Athina Giannakopoulou.

Ježiš Kristus je môj Pán a môj Boh, a ja mu ďakujem, pretože napriek všetkým strastiam, ktorými som kedy prešla, vždy som vo svojom živote mala Jeho pomoc. Narodila som sa v roku 1926 v jednej dedinke na ostrove Limnos, zvanej Livadochori, ale moji rodičia žili v inej dedinke, Mudro, kde im dali dom, keďže boli utečenci. Keď som bola veľmi malá, dali ma na adopciu (pretože to boli ľudia chudobní a mnohodetni), a to k jednému veľmi bohatému obchodníkovi s potravinami, ktorý bol zároveň mojím kmotrom. Bol to veľmi uštipačný človek, s ktorým som zažila veľmi zlé veci, veci, ktoré nemôžem ani vysloviť.

Nevedela som, že mám rodičov, ale vedela som, že som bola adoptovaná, pretože moji adoptívni rodičia mi vždy vravievali, že: „Ak nás nebudeš počúvať, vyhodíme ťa.“ Keď som bola ešte veľmi mladá, jeden chlapec ma požiadal o ruku, ale môj nevlastný otec ho nechcel. Vtedy sme jedného večera spolu utiekli a vzali sme sa v jednej kapličke na kopci. Potešila som sa, pretože som odišla z toho domu, kde som zažila veľa zlých vecí, ale oni ma vydedili. Vtedy som pochopila, že tento človek ma v skutočnosti nechcel, ale chcel bohatstvo môjho nevlastného otca. Boli sme veľmi chudobní, nemali

sme ani čo jesť, a jedného dňa si našiel dôvod, aby ma zbil a vyhodil z domu. Nemala som kam ísť, a vtedy mi jedna suseda povedala: „Choď do Mudra, tam sú tvoji rodičia.“ Vravím jej: „Ja mám rodičov?“ A ona mi vraví: „Áno, to dieťa, ktoré tu chodí každý deň a pýta sa, Ako sa máš Athinka, je tvoj brat“, Nevedela som o tom. Šla som pre dieťa (mala som vtedy jedno dieťa, syna), ale moja svokra mi neotvorila dvere. Vonku som plakala ja, vo vnútri plakalo moje dieťa, až kým ho svokra neodviedla hore, potom zhasla svetlo a dieťa zaspalo. Potom vyšla von a povedala mi: „Najskôr prines svoje bohatstvo, a potom uvidíš svoje dieťa“.

V noci som odišla do Mudra, bola to trojhodinová cesta. Avšak nebála som sa, pretože odmalička som vo vnútri vedela, že som niekoho milovala a niekto miloval mňa. Nevedela som však, kto to je, a nanešťastie prešlo mnoho rokov, kým som zistila, že to je môj Pán, Ježiš Kristus. Keď som tam došla, zaklopala som na dvere prvého domu dediny, čo bol zároveň dom mojich rodičov. Sláva Bohu. Nemohli mi však pomôcť, boli veľmi chudobní, a preto ma poslali k mojej sestre na ostrov Syros. Toto bolo druhýkrát, čo ma moji rodičia odmietli.

Niekoľko mesiacov som tam pracovala v jednej fabrike, a potom som odišla do Atén, kde som pracovala ako slúžka v rôznych domoch, kým som si nenašla prácu ako uvádzачka v kine „Esperos“. Tam som bola dlhé roky, až do dôchodku. Znovu som sa vydala, narodil sa mi ďalší syn, ale

... pokračovanie na strane 2

KRISTUS JE ÚTOČISKOM ČLOVEKA

V dnešných časoch sa človek cíti oveľa menej bezpečne než v akomkoľvek inom období v minulosti. Všetko, čo získal na tomto svete vďaka svojej snahe a úsiliu, nestačí na to, aby nadobudol žiadané bezpečie, ktoré tak zúfalo potrebuje. Je pravda, že žijeme v ťažkých časoch a že človek potrebuje byť informovaný o všetkých veciach, ktoré sa dejú a ešte sa na tomto svete udejú.

Avšak nedostatok vedomostí o Božom Slove spôsobuje jeho pocit neistoty, pretože mnoho vecí, ktoré sa vo svete dejú, ho nachádzajú nepripraveného, keď ide o to im čeliť. Čo si musíme uvedomiť a čo musíme vedieť je, že Boh chce, aby bol človek dobre informovaný, a preto zodpovednosť za ľudskú neznalosť nezaťažuje Boha, ale zaťažujeme výlučne len človeka samotného. Boh vždy vopred varoval a informoval tých, ktorí Mu boli verní, čo sa týka budúcich udalostí, ktoré sa mali na svete stať, zatiaľ čo im takisto zjavil spôsob, ktorým budú schopní ich konfrontovať, aby zostali živí a zdraví.

Noachovi zjavil, že na svet príde veľká potopa, zatiaľ čo mu zároveň zdôraznil, že má postaviť koráb, aby spasil svoju rodinu. Lótotvi zjavil bezprostredné zničenie Sodomy a Gomory, zatiaľ čo mu zároveň povedal, aby sa od týchto miest vzdialil, aby mohol byť zachránený on aj jeho rodina.

V týchto dňoch Božie Slovo zjavuje všetko, čo sa udeje na tomto svete, a to veľmi podrobne.

... pokračovanie na str. 2

Svedectvo viery



... pokračovanie zo strany 1

mojou veľkou túžbou bolo moje prvé dieťa. Stratila som prehľad o jeho krokoch, jediné, čo som vedela, bolo, že odišiel so svojim otcom do severnej Afriky. Všetky peniaze, ktoré som zarobila, som dávala právnikom, ktorí mi tvrdili, že mi pomôžu, ale neurobili nič. Dokonca som po ňom vyhlásila pátranie skrze rozhlas. Raz môj otec na Limnose ochorel, a ja som ho išla navštíviť.

Na lodi som sa stretla so svojim starým spolužiakom z Livadochori, ktorý tiež emigroval do severnej Afriky, a ten mi pomohol a našiel adresu na môjho syna. Verím, že takto zakročil Boh, a ja som znovu, po tridsiatich rokoch, našla svoje dieťa. Poslala som mu list, dovnútra som dala i svoju fotografiu, a on mi odpovedal, že príde, aby ma spoznal. Moja radosť z toho, že som ho našla, sa ale stratila, a to kvôli spôsobu, akým ma konfrontoval. Bol kvôli mne veľmi vyčerpaný, veľmi zahorknutý, veľmi nahnevaný. Zbytočne som sa snažila mu to vysvetliť. Nepovedali mi o mne pravdu, a on neveril tomu, čo som mu hovorila. Vtedy mi však pomohol Pán. O pár mesiacov neskôr prišiel znovu spolu s manželkou, aj so svojimi svokrovcami. Keď som ho zbadala, mal na rukáva smútočnú stužku, hneď ma objal a požiadal ma, aby som mu odpustila slová, ktoré mi povedal. Medzitým zomrel jeho otec, ktorý, trápiac sa výčitkami, tesne predtým, než z tohto sveta odišiel, mu o mne povedal celú pravdu, všetko, čo mi vykonal. Sláva Bohu, odvtedy sa máme radi a ja veľmi ďakujem Pánovi, pretože aj jeho zachránil, znovuzrodil ho, a pokrstil aj Duchom Svätým.

Roky ubiehali, stratila som aj druhého muža, ktorý trpel na rakovinu, a vo veku 55 rokov som za tretikrát vydala, dohodnutou svadbou, za muža 20 rokov staršieho odo mňa. Ale ani s týmto človekom som neprežila nič dobré. Bol tvrdý, podlý a veľmi na mňa žiaril. Šli sme a žili 25 rokov v jednej dedine na Kalamate, zvanej Neromilo, a tam prišiel rok 1998, požehnaný rok, keď som sa stretla s Pánom.

Podstúpila som operáciu nohy, a keďže som bola celý čas v posteli, počúvala som rádio, aby mi rýchlejšie utekal čas. Raz, keď som tak pohla rukou, aby som zmenila stanicu, došla som ku stanici „Kreštanstvo“, kde práve rozprával brat Nikolakopoulos. Božie slová, ktoré som počula, sa ma okamžite dotkli, moja duša sa vo vnútri potešila a cítila objatie. Samozrejme som sa od

radosti raz aj postavila, aj keď ma noha, ktorú mi operovali, bolela.

Každý deň som túto rozhlasovú stanicu počúvala, z mojich očí sa liali prúdy slz. Našla som Toho, koho som už ako malé dievčatko cítila vo vnútri, že ma miluje a že som ho aj ja milovala, bez toho, aby som však vedela, o koho ide. Bol to Ježiš Kristus. Potom som hľadala príležitosť, aby som sa mohla dať pokrstiť, a potom, keď som raz prišla do Atén, aby som zaplatila nejaké účty, som zavolala do rozhlasu, dali mi adresu Slobodnej apoštolskej cirkvi Nikaia a tam som sa 16. mája 1998 dala pokrstiť vo vode. V deň krstu som vo vnútri mala veľkú radosť, takú radosť, ktorá sa nedá ani popísať.



Potom som sa vrátila so dediny, a každú nedeľu som autobusom chodila do našej cirkvi v Messini, aby som si vypočula Božie Slovo a zobraľa pamiatku. Môj manžel však bol veľmi proti, veľmi ma prenasledoval, a raz v nedeľu, keď som vystupovala z autobusu, aby som šla do zhromaždenia, som videla, že ma čaká policajné auto. Vzali ma dovnútra, potom ma zoberali na stanicu, ale ja som sa vôbec nebalá, pretože som vedela, že som nič zlé neurobila. Keďže ma prehľadali a pýtali sa ma na rôzne veci, títo ľudia pochopili, čo sa stalo, a povedali mi: „Dávaj si pozor na svojho manžela, pretože nám zavolať a povedal nám, že sme chodíš každú nedeľu a predávaš hašiš“. Ospravedlnili sa a policajným autom ma odviezli do zhromaždenia.

Vždy som mu hovorila o Pánovi, ale bol to veľmi neveriaci človek, neveril ničomu, a vravieval mi: „Nechaj ma, nechcem o týchto veciach nič počuť“. V deň, keď zomrel (mal 103 rokov), na mňa zakričal a povedal mi: „Athina, sláva tvojmu Pánovi“. Potom, o niekoľko hodín odišiel do večnosti. Ďakujem Bohu, pretože verím, že aj keď na poslednú chvíľu, Pán ho spasil.

Ďakujem, pretože spasil (ako som povedala aj skôr) aj môjho staršieho syna, a pokrstil ho Duchom Svätým, a teraz sa modlím, aby spasil aj môjho druhého syna, jeho manželku, všetky moje vnúčatá a všetkých mojich príbuzných, aby sme sa jedného dňa všetci ocitli v Jeho nebeskom kráľovstve.

KRISTUS JE ÚTOČISKOM ČLOVEKA

... pokračovanie zo strany 1

Čo sa týka posledných dní, ktorými prechádzame, Ježiš Kristus povedal: „**a budú veľké zemetrasenia miestami, a bude bývať hlad a mor, a budú sa ukazovať strašné zjavy a veľké znamenia z neba.**“ (Lukáš 21.11)

Čo je ale úžasné, a čo by človek nemal ignorovať, je to, že Boh nenecháva človeka neochráneného a bezbranného. Naopak, človek je v pozícii, v ktorej bude schopný čeliť všetkým týmto veciam, ktoré sa na tomto svete stanú. Spôsob, akým človek môže byť spasený, sa spomína v Božom Slove. Peter v deň Letníc povedal: „**Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha. Lebo vám patrí toto zasľúbenie a vašim deťom a všetkým na široko-d'aleko, ktorých a koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Boh. A tiež aj inými viacerými slovami dôrazne svedčil a napomínal ich a hovoril: „Zachráňte sa od tohto pokolenia krivoľakého.“**“ (Skutky 2.38-40)

Všetko, čo sa na tomto svete deje, svedčí o deštrukcii, ktorá prichádza; úplná pohroma, ktorej človek môže uniknúť, keď prijme Krista ako Spasiteľa a Záchrancu a úplne sa bude riadiť Božím Slovom. Apoštol Peter hovorí: „**Keď sa to teda všetko tak rozplýva, jakí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa, pre ktorý nebesia horiac rozplynú sa, a živly, rozpálené ohňom, potečú! A nové nebesia a novú zem podľa jeho zasľúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.**“

(2. Petrov 3.11-13)

Len keď si vysporiadame vzťahy a záležitosti s Bohom a verne Ho budeme nasledovať v Jeho prikázaniach, budeme sa môcť tešiť z pocitu bezpečia a z večného života, ktoré Boh slobodne dáva skrze Ježiša Krista. Božie Slovo hovorí:

„**Ten, kto býva v skrýši Najvyššieho, bude nocovať v tóni Všemohúceho. Povieť Hospodinovi: Moje útočisko a môj hrad, môj Boh, na ktorého sa nadejem. Lebo on ťa vytrhne z osidla lovca, zo zhubnej nákyzy morovej. Prikrýje ťa svojimi brky, a utečieš sa pod jeho krídla. Jeho pravda je štítom a paväzou.**“ (Žalm 91.1-4)

Náš Spasiteľ Ježiš Kristus sa narodil, žije a znovu príde

O niekoľko dní budeme oslavovať narodenie veľkého Spasiteľa Ježiša Krista. Na celom svete sa narodenie nášho Pána Ježiša Krista oslavuje hlučnými a intenzívnymi udalosťami. Hudbou, dekoráciami, darmi, koledami, predstaveniami a mnohými prianiami všetkého najlepšieho. Prečo tak intenzívne oslavujeme narodenie Ježiša Krista? „**Dnes sa vám narodil Spasiteľ, Kristus, Pán.**“

Je pravda, že Spasiteľ sveta sa narodil a priniesol na svet spasenie bez zbrani, rakiet a lietadiel, bez zabíjania a vojen. Len s láskou, len s evanjeliom v ruke. Keď vyslal apoštolov, povedal im: „**Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený, a kto neuverí, bude odsúdený.**“ (Marek 16. 15-16) Apoštolí začali v hornej miestnosti v Jeruzaleme, kde v deň Letníc prišiel Duch Svätý, ktorý im dal silu, „**A zrazu boli všetci naplnení Svätým Duchom a začali hovoriť inými jazyky, tak ako im dával Duch vysloviť sa.**“

(Skutky 2.4)

Apoštol Peter spolu s jedenástimi stál a kázal davom, ktoré boli zhromaždené z celého sveta kvôli oslave žatvy tri minúty, a tri tisíce duší uverili a dali sa pokrstiť v mene Otca a Syna a Ducha Svätého. Začalo

sa dielo Krista, evanjelium sa kázalo na celom svete, a to uprostred odporu prenasledovania a zabíjania, ale nakoniec zvíťazilo. Rímska ríša padla, meno Krista vošlo do dejín sveta, všetci ľudia dnes s veľkou radosťou oslavujú narodenie Krista. Ježiš Kristus učil o Božej láske a žil ňou. Povedal nám o večnom živote a sľúbil nám, že odíde do blízkosti Otca, že pre nás pripraví miesto, a že znovu príde, aby nás vzal, aby sme aj my žili tam, kde je aj On, navždy spolu s Ním.

Čo sa týka našich hriechov a vín, obetoval sa ako „Baránok Boží“, a svojou krvou nás každý deň očisťuje „od všetkých hriechov“. Nie je potrebné, aby sme raz za čas obetovali jahňa, ani aby sme boli pokropení jeho krvou, aby nám boli odpustené naše hriechy tak, ako to robili Židia. Ježiš Kristus nám jedinou obeťou, nie nejakého jahňaťa, ale samého Seba dal možnosť, aby sme prosili o zmierenie a aby sme ho obdržali. „**A on je zmierením za naše hriechy, no, nie len za naše, ale aj za hriechy celého sveta.**“ (1. Jánov 2. 2) Keď anjel Gabriel oznámil panne Márii, že sa jej narodí Syn skrze Ducha Svätého, a že ho pomenuje Ježiš, čo znamená Spasiteľ, informoval ju, že On je Synom Božím, ktorý bude mať telo človeka, skrze jej telo, a že zachráni každého človeka, ktorý ho

bude vzývať. V Betleheme, v deň, keď sa náš Pán Ježiš Kristus narodil a bol matkou Máriou zabaleny a umiestnený do jaslíčiek, sa na planine, kde pastieri pásli svoje ovce, rozsvietilo svetlo a anjel Boha Otca na nich zavolať: „**Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom**“ (Lukáš 2. 10-11)

Kristus bol ukrižovaný, a nepriatelia pravdy, rôzni farizeji, si mysleli, že skončili s vodcom kacirov „s tým podvodníkom“, ako ho nazývali. Avšak nanešťastie pre nich, na tretí deň bol vzkriesený a začalo sa obrovské dielo spásy ľudí. Evanjelium sa kázalo a stále sa káže na celom svete. Najmä v dnešnej dobe sa naplňa proroctvo veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, keď povedal: „**A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec**“ (Matúš 24. 14)

Teraz po pravici Otca žije a je našim sprostredkovateľom a počúva modlitby veriacych, robí zázraky a znovu príde, aby sa Sám zjavil, aj aby napravil náš nenapraviteľný svet.

Každý z nás dá Bohu počet

Jedného dňa Ježiš Kristus druhýkrát príde na našu zem ako spravodlivý a nezaujatý sudca. Doposiaľ sme Ho poznali ako Spasiteľa a Záchrancu, pripraveného odpustiť každý hriech, aby napravil každú posadnutosť a zlozvyk. Keď druhýkrát príde, nepríde ako pokorný a bezmocný nazaretský rabin, ale príde s veľkou silou a so zástupom anjelov, ktorí Ho budú sprevádzať, aby mohol nastoliť spravodlivosť a „zaplatiť každému podľa jeho skutkov“.

Aj keď mnohí tomu neveria, výsledkom toho je, že sa cítia slobodnejší konať hriech bez akéhokoľvek pocitu viny, jedného dňa Ho uvidia, ako slávnostne príde, a potom budú nariekať a oľutujú slová, ktoré proti Nemu vyriekli. **„A keď príde Syn človeka vo svojej sláve a všetci svätí anjeli s ním, vtedy sa posadí na tróne svojej slávy, a zhromaždené budú pred neho všetky národy.“** (Matúš 25. 31-32)

Príde ako sudca súdiť každú osobu podľa jej slov a skutkov. Teraz, keď sme v období milosti a spásy, poprosme Ho o milosť a odpustenie. Príde však čas, keď budú dvere milosti zavreté a už viac nebudeme schopní prísť ku spáse Krista. Je to čas, keď budú ľudia oddelení; dobro a zlo už viac spolu nebude žiť: kriminálnici s múdrymi, klamári s úprimnými. **„A oddelí ich, jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od kozlov.“** Dnes žijeme v spoločnosti, ktorá vyvoláva utrpenie jednoduchým a mierumilovným ľudom. Každý zatvára svoje okná a dvere; inštaluje si doma bezpečnostné systémy, poplachové zariadenia, závery, bezpečnostné dvere a okná, má psov, a všeličo možné, čo by sa dalo použiť na ochranu seba samého pred susedom a neznámym spoluobčanom. Čo sa s nami stane? Ako dlho budeme musieť zostať nízko a byť ostražití, pretože sa bojíme svojich spoluobčanov? Jedného dňa sa o to postará Ježiš Kristus, keď rozdelí ľudí na kozlov a ovce. Ovce sú tí ľudia, ktorí sú verní, úprimní a nasledujú Ježiša Krista. Raz boli aj oni stratenými ovcami a túlali sa svetom hriechu a tmy, **„zvodiaci do bludu i pojatí bludom.“** Ježiš Kristus však prišiel, našiel ich, a oni ho nasledovali počas celého života. **„Moje ovce čujú môj hlas a nasledujú ma“**, hovorí náš úžasný Spasiteľ a Učiteľ, Ježiš Kristus.

Kozly sú tí ľudia, ktorí nechceli Ježiša Krista, ale kráčali na základe vedenia svojich vlastných srdiec, a vykonávali akékoľvek zlo, na ktoré si len mohli pomyslieť. Ovce na druhej strane prijali obetné ukrižovanie Ježiša Krista, ktoré bolo dokonané, aby mohol zachrániť každú vzácnu dušu pred hriechom a pred mocou diabla. Kozly sú tí ľudia, ktorí neprijali Spasiteľa, ktorého poslal Nebeský Otec, aby mohol vyhľadať a zachrániť každú osobu pred zradou a hriechom. Utrpia v tejto dobe stratu tí, ktorí nasledovali Krista s vierou a láskou a žili svoj život ako dobrí kresťania? Vôbec nie. Človek, ktorý nasleduje v láske Kristovej a žije bežný život tak, ako to odporúča evanjelium, nikdy neutrpí stratu. Jedného dňa im Pán povie: **„Podďte, pozhnaní môjho Otca, vládnite dedične kráľovstvom, vám pripraveným od založenia sveta. Lebo som bol hladný, a dali ste mi jesť; smädný som bol, a dali ste mi piť; hosťom – cudzincom som bol, a prijali ste ma; nahý, a odiali ste ma; nemocný som bol, a navštívili ste ma; v žalári som bol, a prišli ste za mnou.“** (Matúš 25.34-36) Potom sa opýtajú s neistotou: **„Kedy sme ti Pane urobili tieto veci?“** **„Nakoľko ste to učinili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste učinili.“** (Matúš 25. 40) Kresťan je dobrý človek, ktorý bez rozdielu pomáha každému blížnemu, ktorý trpí. Pred nejakým časom na Filipinách došlo ku krutému prenasledovaniu komunistov. Komunisti utekali, kam len mohli, pretože diktátor tejto krajiny by ich inak chytil a popravil. Ľudia, ktorí pomohli a zachránili tisíce komunistov, boli letniční kresťania, ktorí ich ukryli a pomohli im, aj keď komunisti o sebe vyhlasovali, že sú ateisti. Výsledkom toho bolo, že mnoho komunistov uverilo v Krista a stali sa kresťanmi, vidiac lásku veriacich bratov a sestier.

Jedného dňa dáme počet veľkolepému sudcovi a Pánovi.

Ježiš Kristus nás žiada, aby sme pozdvihli svoje oči

Táto výzva nášho Pána Ježiša Krista je pre nás veľmi dôležitá. Ježiš Kristus dobre vedel, čo sa má na tejto zemi stať a to je dôvod, prečo svojich učeníkov informoval, a skrze nich všetkých, ktorí v Neho veria, aby ich dni trápenia, ktoré predchádzajú koniec, nenašli nepripravených. Všetko, čo sa v dnešných dňoch deje, a o čom Ježiš Kristus sám veľmi dôrazne hovoril, vyvoláva veľké sklamanie a zúfalstvo.

Je však jasné, že tí, ktorí dvíhajú svoj pohľad, veria v Božie Slovo a hľadajú pomoc od toho, ktorý ich vyzýva, aby k Nemu vzhľadali. A kto iný to môže byť ako Ježiš Kristus, ktorý nás miloval večnou láskou, ktorú spečatil svojou obeťou na križi Kalvárie, **„ktorý bol vydaný pre naše hriechy a vstal z mŕtvych pre naše ospravedlnenie“**, ako nám hovorí Božie Slovo. (Rimanom 4.25)

Ježiš Kristus je stále ochotný nám pomôcť v každej ťažkej chvíli na tomto svete, najmä v týchto posledných dňoch, ktoré trávime tu na zemi, kde sa problémy stále zväčšujú, stále viac a viac. Pozýva nás, aby sme sa spoliehali na Neho, obrátili svoj pohľad do nebies, do Božej slávy, aby sme si uvedomili, že Boh má pre všetkých, ktorí Ho milujú a dôverujú Mu, niečo veľmi dôležité a krásne. Dávid hovorí: **„Pozdvihujem svoje oči k horám, odkiaľ prichádza moja pomoc. Moja pomoc je od Hospodina, ktorý učinil nebesia i zem.“** (Žalm 121:1,2) Boží ľud očakáva pomoc z nebies, odkiaľ príde Pán, aby si vzal svojich veriacich. Práve preto náš Pán, kým povedal svojim učeníkom o všetkom, čo sa malo v posledných dňoch stať, čo vidíme aj dnes, vyzval ich, ako aj všetkých tých, ktorí v Neho veria, aby pozdvihli svoje oči do nebies. Povedal: **„A budú znamenia na slnku a na mesiaci i na**

hviezdach, a na zemi bude sovrenie národov, nevediacich, kam sa podieť, keď bude hučať more a vlnobitie, takže zmŕtvujú ľudia od strachu a od očakávania toho, čo všetko príjde na svet. Lebo nebeské moci sa budú pohybovať. A vtedy uvidia Syna človeka, prichádzajúceho na oblaku s mocou a slávou, veľkou. A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ (Lukáš 21.25-28)

Takže, zatiaľ čo sú všetky správy prichádzajúce zo zeme, ktoré môžeme počuť v médiách všetkými smermi, neuspokojivé, odkaz prichádzajúci z nebies je odkaz radosti a požehnaní. Ježiš Kristus nedovolí, aby boli zatratení tí, ktorí Ho milujú; príde a prijme ich k sebe, aby žili na zemi, ktorú pre nich pripravil Boh. Peter hovorí: **„Keď sa to teda všetko tak rozplýva, jakí musíte vy byť v svätom obcovaní a v pobožnosti, ktorí očakávate a náhlite príchod Božieho dňa, pre ktorý nebesia horiac rozplynú sa, a živly, rozpálené ohňom, potečú! A nové nebesia a novú zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť.“** (2. Petrov 3.11-13)

Ak sa preto nechceme všetkého, čo sa na tejto zemi deje báť, ale tešiť sa zo života radosti a požehnaní, mali by sme veriť v Neho, dať svoje srdce Ježišovi Kristovi, a s očami obrátenými k nebesiam by sme mali očakávať, že príde a prijme nás. Nikto nemôže zastaviť to, čo sa má na tejto zemi stať, pretože sám Ježiš Kristus povedal: **„To všetko sa musí stať, a potom príde koniec“**.

Čo môžeme urobiť je veriť v Ježiša Krista a byť skrze Neho spasení, aby sme sa všetkému tomu vyhli.



BOH MILUJE HRIEŠNIKA

Všetci ľudia, ktorí na našej planéte žijú, sú hriešnici, ako to uvádza Sväté Písmo, **„nikto nie je bez hriechu“**. Kým je niekto veľmi hriešny a tvrdohlavo pokračuje touto cestou bez akejkolvek túžby po zmene, iného nechtiac hriech zadržuje a núti ho opakovať ho, pretože nemá iné alternatívne riešenie, a preto je otrokom hriechu. Ľudia nesprávne vnímajú, že ich Boh nenávidí, pretože zostávajú v hriechu a veria, že Boh hľadá spôsob, ako ich potrestať. Určite ste počuli o kliše, ktoré sa používa hlavne medzi ľuďmi, ktorí žijú v hriechu a nesprávne to vnímajú: „ak by som vošiel do kostola, spadol by na mňa luster“. Mnohí sa Bohu rúhajú, keď im niečo nevychádza, pretože sa im zdá, že Boh si našiel príležitosť, ako sa im pomstiť a potrestať ich. Božie Slovo nikde neuvádza, že Boh nenávidí hriešnika. Nenávidí len hriech. Keď zabiješ svojho suseda, správaš sa k nemu nespravodlivo, okrádaš a ohováraš ho, nie je to tak, že Boh nenávidí teba, ale nenávidí skutky, ktoré vykonávaš. Z tohto dôvodu posla svojich poslov, ktorí neustále volajú: „Čiňte pokánie“. V Ezechielovi sa hovorí: **„Povedz im: Ako že ja žijem, hovorí Pán Hospodin, že nemám záľuby v smrti bezbožníka, ale v tom, aby sa odvrátil bezbožník od svojej cesty a žil. Odvráťte sa od svojich zlých ciest! Lebo prečo máte zomrieť, dome Izraelov?“** (Ezechiel 33.11)

Boh chce hriešneho a bezbožného človeka zachrániť a urobiť z neho svoje dieťa, a nie ho zničiť. Boh miluje človeka, pretože On sám ho stvoril a má pre neho plán. Kristus bol obvinený z toho, že bol „priateľom hriešnych a publikánov“. Bolo to najťažšie z obvinení, ktoré proti Nemu farizeji vyslovili. Raz Ján a Jakob prišli k Ježišovi Kristovi a povedali Mu: **„Pane, či chceš, aby sme povedali,**

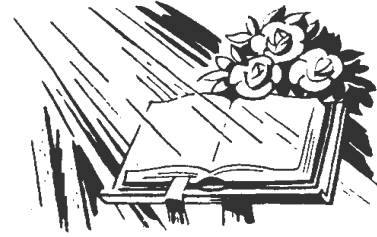
aby oheň zostúpil z neba a strávil ich, ako aj Eliáš urobil?“ Povedali to, pretože odišli do samaritánskeho mestečka, aby vyhlásili, že sa tam zastaví Ježiš Kristus na ceste do Jeruzalemu, ale Samaritáni Ho neprijali. **„Ale Ježiš sa obrátil, pokarhal ich a povedal: Neviete, čieho ste vy ducha; lebo Syn človeka neprišiel zahubiť ľudské duše, ale spasiť.“** (Lukáš 9.51-55)

Ježiš Kristus neprišiel na tento svet, aby vykonal pomstu alebo potrestal alebo vyhubil hriešnikov. Prišiel ich zachrániť. Jeho veľká láska bola vyjadrená obetným ukrižovaním, ktoré sa udialo, aby bol pred hriechmi zachránený každý hriešnik, a aby mu odpustil všetky hriechy, bez ohľadu na ich veľkosť, za predpokladu, že tento človek učiní pokánie. Aj keď na križi trpel a šiel smerom k smrti, farizeji a tí, ktorí ich nasledovali, sa Mu posmievali, **„ty, ktorý boríš chrám a za tri dni staviaš, pomôž samému sebe! Ak si Syn Boží, zostúp z križa!“** Keď povedal: „Žizním“, dali Mu špongiu namočenú v octe zmiešanom so žĺčou. Ježiš ich však neprestal mať rád, a na križi vyriekol pre svojich nepriateľov krásnu modlitbu: **„Otc, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“** Apoštol Peter vo svojom liste spomína Kristovu lásku k Jeho nepriateľom. **„Lebo nato ste povolani, pretože aj Kristus trpel za nás zanechajúc nám príklad, aby ste nasledovali jeho šľapaje, ktorý neucinil hriechu, ani sa nenašla v jeho ústach lešť; ktorý, keď mu zlorečili, on nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal tomu, ktorý spravodlivo súdi.“** (1. Petrov 2.21-23)

Kristus ťa miluje a volá ťa, aby si prišiel blízko k Nemu, nie aby ťa mohol potrestať, ale spasiť, pozhnať a vyličiť ťa. Neustále volá: **„Podďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obťaženi, a ja vám dám odpočinutie.“** (Matúš 11.28)

Kresťanstvo a veda: Stres a liek naňho (časť 1.)

www.bozieslovo.sk



Čo hovorí Božie Slovo: ŽE VŠETCI ĽUDIA BUDÚ SPASENÍ

„**Pokorte sa tedy pod mocnú ruku Božiu, aby vás povýšil svojim časom. Každú svoju starosť uhoďte na neho, lebo on sa stará o vás.**“ (1. Petrov 5.6-7) Je to bežné a každodenné zistenie, že v posledných rokoch ľudia žijú so stále sa zvyšujúcou úrovňou stresu. Termíny ako stres, nervy, rozčuľovanie sa, fobie, zaneprázdnenosť, sú v našom každodennom slovníku. Tí, ktorí sú zo stresu potopení, sa trápia nad kopou situácií. Môžu sa trápiť svojím zdravím, svojimi deťmi, svojím platom, prácou, a tak ďalej. Vo svojej mysli, ako aj myšlienkami a diskusiami neustále znovu a znovu uvádzajú, reálne alebo nereálne, svoje pravdepodobné problémy. Známy časopis nedávno uviedol, že „dnes, viac než kedykoľvek inokedy, chorľavieme vďaka stresu“. Je to tak, spustenie a udržiavanie stresovej reakcie ľudského tela môže niekoho viesť k telesným (vysoký krvný tlak, choroby srdca, žalúdočné vredy) a psychickým chorobám. Vedci, ktorí sa snažia nájsť koreň problému a podľa toho ľuďom pomôcť, sa odovzdali obrovskému úsiliu, aby pochopili nervové ústrojenstvo, ktoré je súčasťou stresových porúch. Vyzbrojení komplikovanými nástrojmi (počítačové tomografické skenery, magnetické tomografy, elektronické mikroskopy a pozitronové emisné tomografy) a s využitím množstva finančných prostriedkov sa moderná veda snaží pochopiť komplikovaný mechanizmus stresu. Najviac experimentov sa urobilo na morčatách, používajú sa aj myši. Keďže tieto pokusy nemôžu vykonávať na ľuďoch, čo vedci robia je, že rôznymi spôsobmi strašia morčatá, a potom analyzujú ich mozog, aby videli, ktoré časti mozgu boli zasiahané. Dôležitosť týchto výsledkov pre ľudí je samozrejme náhodná a neistá, pretože ľudský nervový systém je oveľa komplikovanejší, a čo je takisto najdôležitejšie zo všetkého, že ľudská bytosť má schopnosť zdôvodňovania a svedomia, čo iracionálnym zvieratám chýba. Keď preto pripustíme tieto obmedzenia, budeme vidieť, s čím prišli vedci. Samotná táto téma je iste rozsiahla, takže k nej pristúpime čo najjednoduchším spôsobom bez toho, aby sme stratili nevyhnutné presné informácie. Takže, cesta sa začína, keď myš začne pociťovať stres, niečo ako elektrický prúd. Senzory myši okamžite posielajú správu do mozgu, kde sa aktivujú dve nervové dráhy. Jedna z nich je relatívne dlhá v mozgovej kôre (nadradená časť mozgu), kde sa deje tá najzložitejšia a najpresnejšia analýza informácií. Druhá je krátka, priama dráha mimoriadnej udalosti, ktorá okamžite aktivuje telo a stimuluje ho, aby buď „bojovalo, alebo utieklo“. Najskôr je aktivované amygdaloidné

jadro. Táto aktivácia nemá byť presná, len rýchla. Ak sa napríklad počas prechádzky vystrašíte a utečiete preč kvôli hadovi, o ktorom si neskôr uvedomíte, že je to len kus dreva, je to vďaka amygdaloidnému jadru. Potom je aktivovaný hipokampus, nervová štruktúra blízko amygdaloidného jadra, ktorá pomáha mozgu učiť sa a vytvárať si nové spomienky. Preto si myš pamätá prostredie, v ktorom zažila elektrický šok, a naučí sa mu vyhnúť. Zhruba v tomto momente prichádza podnet z mozgovej kôry a signalizuje zvyšným systémom, že nebezpečenstvo buď existuje, alebo neexistuje. Ak nebezpečie existuje, potom je nervový systém (sympatický a parasympatický) naďalej stimulovaný. Zvyší sa krvný tlak, tep a dýchanie, kým kortizol z nadobličiek zvyšuje krvný cukor, aby spôsobil priame využitie energie. Vo veľkej miere sa vylučuje adrenalin, a svaly sú pripravené „bojovať alebo utekať“. Ak neexistuje žiadne existenčné nebezpečenstvo, mozgová kôra, a najmä časť, ktorá sa nazýva predný lalok, vysiela správu, že „všetko je v poriadku“ a „ukľudňuje“ amygdaloidné jadro. Boh vytvoril všetky tieto úžasné mechanizmy vo zvieratách a v ľudských bytostiach, aby každý mohol reagovať v prostredí, v ktorom žije a prežíva. Okrem iného si vedci uvedomili, že stresujúca situácia, to znamená, rozľahlá a bezpríчинná aktivácia hore uvedených systémov, sa spúšťa a udržiava buď, keď existujú veľké a neustále externé stresujúce podnety, alebo keď mozgová kôra neposiela odkaz, že „je všetko v poriadku“ nižším štruktúram, amygdaloidnému jadru, hipokampu, talamu a nervovému systému. Najmä pre ľudské bytosti, ktoré majú schopnosť zdôvodňovať, myslieť a predstavovať si, je jedným z ďalších zdrojov stresu, keď sa niekto utápa v katastrofických scénároch, pravdepodobných nebezpečenstvách, alebo kvôli horkosti a sklamaniu. Čo sa deje vtedy? Prečo je to tak, že veľa ľudí v dnešnej dobe, ako to všetci potvrdzujú, trpia chronickým stresom? Je to preto, lebo sa zvýšili externé stresujúce podnety, a ak áno, prečo je to tak? Po druhé, prečo mozog ľudí neukľudní, že „je všetko v poriadku“? A po tretie, prečo by sa mali ľudia topiť kvôli stresujúcim podnetom založeným na svete fantázie a túžob? Čo o nich hovorí Božie Slovo, keďže je to kniha nášho Stvoriteľa? Na všetky tieto veci sa pokúsime odpovedať v ďalšom článku, aby sme vysvetlili a pochopili, aké je dôležité prepojiť srdce k múdrosti Božieho Slova. **„Bezbožní utekajú bez toho, že by ich niekto honil; ale spravodliví sú smelí jako mladý lev.“** (Príslovia 28.1)

Želáme si, aby boli všetci ľudia na našej planéte spasení. Apoštol Pavol píše Timoteovi, že Boh chce, aby boli spasení všetci ľudia. **„Lebo to je dobré a príjemné pred našim Spasiteľom Bohom, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení a prišli k poznaniu pravdy.“**

(1. Timoteovi 2.3-4)

Nanešťastie spása nezávisí od Boha, ale takisto od samotného človeka. Boh chce. Chce aj človek? Keď náš Pán Ježiš Kristus mieril smerom na Kalváriu, kde mal byť ukrižovaný, zastavil sa pri Jeruzaleme a narietal: **„Jeruzaleme, Jeruzaleme, ty, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, ktorí sú kedy poslaní k tebe, koľko rás som chcel zhromaždiť tvoje deti, tak ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod svoje krídla, ale nechceli ste! Hľa, zanecháva sa vám váš dom pustý!“** (Matúš 23.37-38) „Chcel som“, hovorí Pán Ježiš Kristus, „ale vy ste nechceli“.

Je pravda, že Boh miluje človeka a svoju lásku prejavil obeťou svojho jednorodeného Syna, **„aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“** (Ján 3.16)

Je nevyhnutné, aby človek uveril obeť Krista, aby bol spasený – toto všetko sa udialo vďaka Božej láske. Keď Pán posielal apoštolov, povedal im, **„Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.“** (Marek 16.15) Tu im hovorí, „kto uverí a pokrstí sa“. Rozhodnutím človeka dať sa pokrstiť vo vode je potvrdená viera a odhodlanosť veriaceho. V deň letnic apoštol Peter kázal a prehovoril stovkám tisícom, ktoré prišli a pridali sa k oslave letnic Židov. Všetci z nich počuli o Božej láske a o ukrižovaní a vzkriesení Ježiša Krista. Okolo troch tisícov ľudí však prijal Božie Slovo a dalo sa pokrstiť v mene Otca a Syna a Duchu Svätého. Boli pridaní k prvej apoštolskej cirkvi a neustále zostávali a pracovali na Božom diele. Nechcel Boh, aby všetci z nich boli spasení?

Samozrejme, že chcel, a práve preto poslal apoštola Petra, aby kázal Božie Slovo. Boh však nespasí nikoho bez jeho súhlasu alebo bez uverenia a bez pokánia. Raz náš Pán Ježiš Kristus pride vo svojej sláve a **„všetci Jeho anjeli s Ním“** a rozdeli všetkých ľudí tak, ako pastier oddeľuje ovce od kôz. Potom ovečkám povie: **„Poďte, požehnaní môjho Otca, vládnite dedične kráľovstvom, vám pripraveným od založenia sveta“**. A kozlom povie, **„Idte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, pripraveného diablovi a jeho anjelom.“**

(Matúš 25.34,41)

Toto rozdelenie ľudstva je nevyhnutné, pretože spravodliví a úprimní nemôžu žiť spoločne so skazenými a zlými ľuďmi. Synovia kráľovstva nebudú žiť spolu so synmi zlého. Aj teraz nás naša viera v Ježiša Krista oddeľuje od neveriacich. Niektorí ľudia veria a nasledujú Ježiša a Jeho evanjelium, a niektorí tak nerobia a odmietajú učenie evanjelia.

Tí, ktorí ho odmietajú a neveria v neho, sa sami umiestnili mimo spásy Ježiša Krista, ako aj mimo dedičstva nebeského kráľovstva. Na vine nie je nikto iný, len oni sami.

Vo svete, v ktorom žijeme, si každý človek vyberá svoju cestu. Niektorí si vyberajú neveru a odmietanie, a iní si vyberajú vieru a kráľovstvo Božie. Niektorí majú za otca nebeského Otca skrze Ježiša Krista, a iní si zasa za svojho otca vyberajú diabla.

Z tohto dôvodu stál Józua, syn Núna, pred Izraelitmi a povedal im:

„Vyvoľte si dnes, komu budete slúžiť, či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia, ktorí boli za riekou, a či bohom Amorejov, v ktorých zemi bývate, ale ja a môj dom budeme slúžiť Hospodinovi.“ (Józua 24.15)

ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍC

Giraltovce 087 01, Ul. Fučíkova
SLOVENSKO
tel. 0914 251 742

Po - St - Pi 19.30 - 20.30 hod., Ne 10.45 - 12.15 hod.
www.bozieslovo.sk www.wordofgod.gr